

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 11C/129/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514202570
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Mlejová
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2014:7514202570.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Dagmar Mlejovou v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., IČO 35 697 270, so sídlom Metodova č. 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanému D. T., L..XX.X.XXXX, J. D. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, zast. JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou Advokátskej kancelárie, Urbánkova 1562/6, Košice, IČO: 35 561 734 v konaní o zaplatenie 365,51 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu do výšky 365,61 Eur zamietá.

Žalovaný je povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 365,61 Eur od 24.8.2012 do 5.9.2014 a trovy konania vo výške 107,97 Eur, z toho trovy právneho zastúpenia v sume 72,06 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu v mesačných splátkach po 50 Eur, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do konca mesiaca pod následkami straty výhody splátok.

Náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobným návrhom podaným na tunajší súd dňa 6.2.2014 domáhal, aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť mu 365,51 eur s prísl. a trovy konania.

V žalobnom návrhu uviedol, že so žalovaným uzavrel zmluvy o pripojení č. S. S. Č..S., na základe ktorých žalovanému vypožičal 2 ks SIM kariet, ktoré žalovanému umožňovali využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom.

Žalobca ďalej uviedol, že pri uzavretí Dodatku k zmluve č. S., odpredal žalovanému 1 ks mobilného telefónu značky Sony Ericson Xperia X10 mini za kúpnu cenu 55 eur, pričom cena mobilného telefónu bola 260 eur.

Žalovaný nezaplatil riadne a včas cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných za obdobie apríl 2012 - jún 2012.

Nárok žalobcu preto v tomto konaní podľa žaloby pozostáva z nároku na zaplatenie faktúr za poskytnuté služby v sume 160,61 eur a z nároku na náhradu škody vo výške 205 eur, ktorá bola vyčíslená ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilného telefónu.

Žalovaný sa vo veci písomne nevyjadril.

Listom doručeným súdu dňa 17.04.2014 oznámilo Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa POS vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného a poukázalo na neprijateľné a teda absolútne neplatné zmluvné podmienky.

Súd za splnenia podmienok uvedených v ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili.

Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 22.9.2014 uviedol, že žiada, aby súd žalobu zamietol pretože dlhovanú sumu zaplatil dňa 5.9.2014. Na preukázanie tejto skutočnosti predložil súdu na nahliadnutie výpis z účtu z ktorého súd zistil, že žalovaný na účet žalobcu zaplatil dňa 5.9.2014 sumu 365,61 eur. Zároveň uviedol, že je ochotný zaplatiť úrok z omeškania ako aj trovy konania, ale žiada aby tieto mohol zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne z dôvodu jeho sociálnej situácie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a zistil tento skutkový stav:

Z dokladov predložených žalobcom bolo zistené, že dňa 4.12.2003 uzavreli účastníci konania Zmluvu o pripojení č. S.. Dňa 22.9.2010 uzavreli účastníci konania aj Dodatok k zmluve o pripojení. Predmetom zmluvy o pripojení Č..S. bolo zapožičanie SIM karty Č..XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorá umožňovala žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke číslo 0915 705 406. Dohodnutý bol účastnícky program Paušál 60 a služby Clip, Panorama, Reklamné správy

Z Dodatku (bod 1.2) ku zmluve o pripojení je zrejmé, že žalovanému bol žalobcom predaný mobilný telefón Sony Ericson Xperia X10 mini so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 55 eur.

Z písomných dokladov predložených žalobcom - faktúry Č..XXXXXXXXXX zo dňa 9.4.2012 splatnej 15.4.2012 vyplýva, že žalovaný mala zaplatiť žalobcovi sumu 83,45 eur, z faktúry Č..XXXXXXXXXX zo dňa 15.4.2012 splatnej 29.4.2012 vyplýva, že žalovaný mal zaplatiť žalobcovi sumu 39,59 eur, z faktúry Č..XXXXXXXXXX zo dňa 15.6.2012 splatnej 29.6.2012 vyplýva, že žalovaný mal zaplatiť žalobcovi sumu 3,98 eur, z faktúry Č..XXXXXXXXXX zo dňa 15.6.2012 splatnej 29.6.2012 vyplýva, že žalovaný mal zaplatiť žalobcovi sumu 13,66 eur, z faktúry Č..XXXXXXXXXX zo dňa 15.5.2012 splatnej 29.5.2012 vyplýva, že žalovaný mal zaplatiť žalobcovi sumu 3,83 eur, z faktúry č.2152600856 zo dňa 15.5.2012 splatnej 29.5.2012 vyplýva, že žalovaný mal zaplatiť žalobcovi sumu 92,10 eur.

Žalovaný v lehote splatnosti faktúry nezaplatil, čím porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z platne uzavretej zmluvy.

Pokusom o pokonávku zo dňa 9.8.2012 žalobca žalovaného vyzval k úhrade pohľadávky vzniknutej neuhradením vyššie uvedených faktúr, zmluvnej pokuty a poplatku za mimosúdne vymáhanie v celkovej výške 475,86 eur, ktorú žalobca žiadal zaplatiť najneskôr do 23.8.2012.

Žalobca uviedol, že žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky v sume 75 eur.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaného, Združenie Pomoc s ochrana spotrebiteľa POS, vo svojom vyjadrení uviedlo, že žalobca uplatnil voči žalovanému dva samostatné nároky, a to sumu za nezaplatené telekomunikačné služby 235,61 a sumu 205 eur titulom náhrady škody. Samostatný uplatnený nárok žalobcu titulom nezaplateného hovorného vedľajší účastník nespochybňoval, namietať však opodstatnenosť nároku na náhradu škody. Poukázal na to, že žalobca si už neuplatňuje

nárok titulom zmluvnej pokuty, uvedomujúc si zákonnú prekážku podľa § 53a OZ, ktorú predstavujú právoplatné rozsudky vo vzťahu k žalobcovi formulovaným ustanoveniam o zmluvnej pokute v Dodatkoch k zmluve o pripojení a ktoré sú postihnuté absolútnou neplatnosťou ako neprijateľné zmluvné podmienky. Z uvedených dôvodov si uplatňuje nárok na náhradu škody, pričom škodu vyčíslil ako rozdiel medzi trhovou cenou a poskytnutou zľavnenou cenou mobilného zariadenia. Samotný žalobca sa však dopustil protiprávneho konania tým, že konal v rozpore s § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tretia veta, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. a) zák. č. 250/2007 Z.z.; za viazanie predaja sa nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky aj samostatne. Podľa názoru vedľajšieho účastníka však žalobca iba vytvára zdanie, že predáva mobilné telefóny samostatne, aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovanie služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Ďalej uviedol, že súd sa musí vyporiadať s existenciou jednotlivých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktorých skúmanie je potrebné pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Tvrdenie žalobcu, že škodu predstavuje poskytnutá zľava za mobilný telefón nemôže obstať ani z hľadiska skúmania príčinnej súvislosti ako predpokladu zodpovednosti za škodu, nakoľko zľavu poskytol žalobca dobrovoľne ešte pred konaním žalovaného. Vznik škody u žalobcu vedľajší účastník nepoprel, avšak táto nemôže predstavovať rozdiel medzi trhovou a akciovej cenou mobilného zariadenia.

Vedľajší účastník namietal len samostatný nárok žalobcu na zaplatenie náhrady škody nie nezaplatených telekomunikačných služieb, preto navrhol, aby v časti hovorného v sume 235,61 eur s príslušenstvom súd žalobe vyhovel, v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie náhrady škody v sume 205 eur žalobu zamietol. Zároveň žiadal o náhradu trov konania.

Z Dodatku k zmluve o pripojení bolo ďalej zistené, že zmluvní účastníci sa dohodli, že žalovaný po dobu 24 mesiacov zostane v zmluvnom vzťahu so žalobcom. V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka, najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 dodatkov, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj došlo k ukončeniu jeho platnosti, je účastník - žalovaný, povinný zaplatiť zmluvnú pokutu 205 eur (bod 2.5). Podľa dodatku právo na zmluvnú pokutu vznikne samotným porušením povinností účastníka, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku, napr. odstúpením od zmluvy. Zmluvnú pokutu je účastník povinný zaplatiť bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá ešte zostávala do uplynutia doby viazanosti. Účastník - žalovaný je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 OZ záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 491 ods. 2 OZ na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 491 ods. 3 OZ na záväzky zo zmiešanej zmluvy treba primerane použiť ustanovenia zákona upravujúce záväzky, ktoré sa zmluvou zakladajú, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. b/ zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik - žalobca má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia, to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb. Účastník - žalovaný je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 5 citovaného zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa čl. 2 bod 2.2 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko a.s. /ďalej len VPPVEKS/zmluva je dvojstranný právny úkon medzi spoločnosťou Orange Slovensko a.s. a účastníkom, ktorým sa spoločnosť Orange Slovensko zaväzuje účastníkovi zriadiť prístup k jej VTS a sprístupniť účastníkom požadované služby a účastník sa zaväzuje platiť cenu za zriadenie prístupu a poskytovanie dohodnutých služieb.

Podľa čl. 4 bod 4.4 písm. a/ VPPVES spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa čl. 4 bod 4.5 odstúpením sa zmluva zrušuje dňom nasledujúcim po dni, v ktorom odstupujúca zmluvná strana doručí druhej zmluvnej strane písomné oznámenie o odstúpení.

Podľa čl. 4 bod 4.10 ukončením platnosti zmluvy nezaniká povinnosť účastníka uhradiť cenu poskytnutých služieb ako aj uhradiť všetky iné peňažné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko a súčasne vyrovnať všetky svoje ostatné záväzky voči spoločnosti Orange Slovensko. Spoločnosť Orange Slovensko po zániku zmluvy zašle účastníkovi konečné vyúčtovanie, ktoré je účastník povinný uhradiť.

Doloženými listinnými dokladmi mal súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bol platne založený záväzkový vzťah týkajúci sa poskytovania telekomunikačných služieb v mobilnej sieti žalobcu. V zmysle ujednaní vyplývajúcich z uzavretej zmluvy, ako aj zo Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, bol žalovaný povinný hradiť cenu poskytnutých služieb vyúčtovaných žalobcom za dohodnuté zúčtovacie obdobie.

Žalovaný zaplatil žalovanú sumu 5.9.2014, preto ho súd zaviazal na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania do uvedeného dátumu.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úroku z omeškania stanovuje vykonávací predpis.

Pokiaľ ide o výšku úrokov, súd ich priznal v zmysle ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., účinného do 31.1.2013, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa § 10 c. cit. zákonného ustanovenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Žalovaný podľa pokusu o pokonávku mala platiť najpozdejšie do 23.8.2012, preto odo dňa 24.8.2012 sa dostal do omeškania a od tohto dňa súd žalobcovi priznal úroky z omeškania v zákonnej výške zo sumy 365,61 eur do 5.9.2014, keď žalovaný zaplatil žalovanú sumu žalobcovi. Nakoľko žalovaný 5.9.2014 zaplatil žalovanú sumu súd žalobu v časti zaplattenia sumy 365,51 eur zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s cit. zák. ustanoveniami súd rozhodol vo veci a vzhľadom na finančnú

situáciu žalovaného v čase rozhodovania súdu mu umožnil dlh zaplatiť v splátkach.

Súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, nakoľko žalovaný sumu 365,51 eur uhradil až po doručení žaloby dňa 5.9.2014, preto mu súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplatteného súdneho poplatku v sume 21,50 eur a z trov právneho zastúpenia.

Podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení zmien a doplnkov, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty nad 165,97 eura do 663,88 eura 16,60eura + 1,66 eura za každých aj začatých 33,19 eura prevyšujúcich sumu 165,97 eura.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a, b, cit. vyhl. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej, c) účasť na konaní pred súdom.

Podľa § 15 cit. vyhl. advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy, b) na náhradu za stratu času.

Podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Žalobca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 14 ods. 1 cit. vyhl. za dva úkony v sume 86,47 eur (dva úkony po 28,22 eur, 2 x režijný paušál 8,04eur a 20% DPH) a súd mu tieto trovy právneho zastúpenia priznal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Žalovaný je teda povinný na účet právneho zástupcu žalobcu zaplatiť trovy právneho zastúpenia v sume 86,47 eur a v súlade s ust. § 151 ods. 8 O.s.p. na účet žalobcu nahradiť zaplattený súdny poplatok v sume 21,50 eur.

O nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi, súd rozhodol v súlade s § 150 ods. 2 O.s.p. a s poukazom na rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009 a rozsudok OS Revúca, sp. zn. 6C/67/2012.

Vedľajší účastník na strane žalovaného si uplatnil trovy právneho zastúpenia. Súd má za to, v danej veci ide o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka a

na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej - ktorej veci a jej individualizáciou na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Je potrebné rozlišovať, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (vrátane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy účelne nevynaložil, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za trovy účelné. Preto súd s poukazom na vyššie uvedené vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal (vid' uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014). Právny zástupca vedľajšieho účastníka založil do súdneho spisu fotokópiu plnej moci s dátumom 20.2.2014, dňa 17.4.2014 oznámil, že vstupuje do konania a žiadal o doručenie žaloby. Z uvedeného je zrejmé, že v čase, keď prevzal zastupovanie a vstúpil do konania na ochranu práv žalovaného, absolútne nemal vedomosť o obsahu žaloby. V tejto súvislosti treba poukázať na skutočnosť, že súdu je známe, že vedľajší účastník aj keď vstupuje do konania podľa svojho tvrdenia na ochranu práv žalovaného, s týmto sa pred vstupom do konania a ani v jeho priebehu nekontaktuje žiadnym spôsobom, nevyžiada si jeho stanovisko so svojim vstupom do konania na jeho strane, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že napriek podaniu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka zo dňa 12.6.2014, došlo k úhrade celej žalovanej sumy žalovaným dňa 5.9.2014. O prebiehajúcich konaniach sa vedľajší účastník dozvedá len od súdu, od ktorého po oznámení o vstupe do konania na strane žalovaného žiada o doručenie žalobného návrhu aj jeho príloh. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že predmetom konania je zaplatenie sumy 365,51 eur pozostávajúcej zo sumy 160,61 eur za neuhradené služby a sumy 205 eur, ktorú si navrhovateľ uplatňuje vo výške škody, ktorá mu vznikla. Právny zástupca vedľajšieho účastníka v podaní, ktoré bolo doručené súdu dňa 13.6.2014 uviedol, že žiada, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 235,61 eur so zákonným úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol napriek tomu, že žalobca v žalobe, ktorá bola právnenému zástupcovi žalobcu na jeho požiadanie doručená uvádza, že po doručení pokonávky žalovanému, došlo z jeho strany k čiastočnej úhrade pohľadávky v sume 75 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice - okolie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v troch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.)

uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny

a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).